

ખરાસ કરતુરી નાટકના ગાયનો.

રચનાર.

ખદસ કંપનીના મેનેજર જે. એમ. પંડ્યા.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

બુકસેલર પબ્લીસર ભગુભાઈ પ્રેમચંદ

એન્ડ. કો.

સુ. મ. માયત.

(પ્રસિદ્ધ કર્તાએ સર્વે હક સ્વાધિન રાખ્યા છે.)

અમદાવાદ.

કુનિયન પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં છાપ્યા.

સન ૧૮૮૨ સવત ૧૯૪૮

કિંમત ૨ આના.

૧૩ ના.

૫૨

બરાસ કરતુરી નાટકના ગાયનો.

રાગ કલ્યાણ

પાત્રો—શ્રી મધુ સુદન પ્રભુ મુક્તિદો આનંદ,
નિનયતાથી આપને નમન કરૂ હું જન—ટેક
જ્યુદ્ધિપના ભરત ક્ષેત્રમાં પુર્વપુરી અનુસાર,
કોસખાનગરી કહીયે જ્યાં ચીત્રસેનનું રાજ,
બત્રીસ લક્ષણો બરાસકુવર ચીત્રમેનનો તન,
કપુરમેનની પુત્રી વરના તેનું લાગ્યું મન
અલખ અગોચર અકલ કળાથી મેળવી સુદરનાર,
તેનું નાટક ભજવું આજે, સૌ જાણે સસાર,
દિનાનાથ દયાબદામોદર, નોધારા આધાર,
પ્રેમસુત ભગુ નમન કરૂછું ઉતારો ભવપાર

(સાહસ કામ અયોજ્ય કહીયો) એ રાહ.

જોગી—કોનશીરે કહો જગલ અમેરે, જીન્દગી જોખમ કરનેકુરે,—ટેક
જુગલ જગકે વિકટહો બારી, આવી સકેકો મનુષ્ય નહીરે
દીક્ર અપસરા હુકમ ન કોઇકો (ર) એસા પરાક્રમ મેરા અ
બ્રાપસે મેરે ભરમ કરમે, જીવી શકેકો નહી આ
જોક્ન જોલા આયા કીધરસે (ર) આયકે ગોલી

(૨)

(ગયો પુત્ર આજ રીસાઇને તવકૃત્યથી સઠસામની) એ રાહ

ખન્યે—અએ જોગીરાજ હામા કરો મુજ જુવ એ મીઠ્યા થઇ,
મુજજુલ એ મીઠ્યા થઈ વળી જોખમે જન્દગી મહ-ટેક
હું રકરાક રખડીયો, જોગી જતીયોને કનડીયો,
પણ સર્વે કામો વિસારીને આપો દાન મુજને જીવત અહી—
જોગીરાજ

(અરે ઓભાઇ સાચ્યો મુજપ્યાર) એ રાહ

ખરાસ—અરે ઓભાઇ ઘેર હવે તું સીધાર (૨)

મેળવનારો આપણો ફીરતાર—ટેક
જગલ જગલ ભટકી ભટકી,
ખોળી લાતું એ નાર—અરેઓ

(શુ ગેનમાં ઘેરાયો રાજ) એ રાહ

દેવ—નકર શીકર અધીપતિ તું થાશે તાર કામ,
જશે કપુર સમાવતિતું જ્યા ખરછે ગામ,
દિવસ એથે આવજે, આશાપુરી મુકામ,
મુખી થશે તમોય ત્યા જાઓ સરવ તમામ,
કપુર સમાવતિ જડશે ત્યા ગયેથી ભાળ,
નક્કી તમો મુખી થશે ત્યા જાઓને તતકાળ

માલીની છંદ

કટ જગલ માહી કોતણો નહી વાસે,

(૩)

જરૂર કોણ એ આવ્યું, પ્રીતથી મુજ પાસે,
અરે આશ્ચર્ય કે એવું, નદેણુ અરણ્યકો,
ખસુસ ખચીત માર કામ સીદ્ધ થશેનો

(રાજા હુમે કોનકા) એરાહ
ખરાસ—કહો ભાઈ આ દેશ ક્યોને શુ છે નઅતુ નામ,
રાજા યાનો કોણ છે કહો મળવાની મુજ હામ

મુણુસ્વૈવ—કેમ અરે બોલે નહિ તુ જામ તણા દરવાન,
આ નમરીનુ નામ શુ ને કોણ છે રાજાન ?
બોલે નહી સાકારણે તુ મહોડેથી એક વાણુ,
મુઠમતી કેમ તે કરી કે જીભ તણી તુજ તાણુ —

કોહરો.

ખરાસ—મુણુ સ્વભાન તુજ મુણુમા ખોડ નહીકો લગાર,
મુખ થકી બોને નહી કહો કોણ તણો એ પ્રકાર—
મુણુસ્વૈવ—ખત્રીણુ લક્ષણા ખરાસજી બુદ્ધિસાગર સાર,
રાજસભા જોયા પછી આપણુ કરીયે વિચાર

(રાજા હુમે કોનકા) એરાહ.
દેવધર—કહો મારા તરે કોણ છે ને કોણુ તમાર ના
ક્ષત્રિય કે કોણુ છે કહો ક્યાં ક્યો મુકામ ?

(૪)

કોણ દેશના રાજવી ને શુ છે તમારે કાજ ?
નમ્ર છોડી આપતુ ને કેમ નીકળીયા આજ ?

રાગ ઉપરનો.

ખરાસ—રાજ્યાધીપતી વિનવુ હુ મહોડેથી આજ,
કાસબા નગરી તણા કહેવાઈયે અમે રાજ,
ખાસ નામ છે માયરૂં હુ ચીત્રસેનનો તન,
પ્રધાન મીત્ર આ માયરૂં હુ સલ્ય કહુંધુ વચન
એક દીવસ બને હમે નીકળીયા સીકાર,
ગોફળુ લત લાગી મુને તે થયો હાહાકાર,
ગોળો લાગ્યો જોગીને એક કરતો તપ જ્યા વન,
રૂધીર નીકળ્યુ એહને અમે કરવા લાગ્યા રૂદન
કળપાતે ધણુ જોધને જોગી બોલ્યા તે વાર,
જો જોર એવડુ દીલ ધરોતો લાઓ કસ્તુરાવતી નાર,
કપુર સભાવતી દેશ છે જ્યા કપુરસેન રાજન
એક પુત્રી છે એહને, લાવો એહ રૂપ રતન
એવુ મુશીને ચાલીયા, અમે બને રાતની માય,
તણુ પુરશે આવીયા સ્વપ્ના અમારા માંય;
જોયા આજથી આવજો યોથે દીવસે તમામ,
મુખ ધણેર પામશે જવ આશાપુરી છે ગામ
લાથી હી અમે આવીયા આજ નીજે
આપ તણુ વરતાત કહેને, ત્યાં મંદુ

(૫)

(કગનના મોશ કરસે સરક ગયોરે) એરાહ.

દેવધર—પ્રીય મીત્રો મારી વાત કહું ધ્યાન ધરોરે, -ટોક
 અમો સોરઠ દેશ રહેનારા, બધુ બને સુખારા,
 તહી પૈશાની કમાઈરે દીલગીર તેથી મન માઈરે,
 એક હસ બનાવ્યો કળાથી જે કાષ્ટ તણોરે—પ્રીયમીત્ર૦
 તેમા સચારી દોરી પાખે રાખી બે પહોળી,
 હડી આકાશે જઈ તે અડે રે ખખનો તે ખાલી કરેરે,
 રાખનો ખાલી કીધો ખખનો સા ધણોરે—પ્રીયમીત્ર૦
 બહુ સુકિત્યો ધણી કીધી ખખનચીયે ખોળ લીધી,
 પકડ મમો તે સાધરે દોરી ટુટી યાધરે,
 અમો બને બીન્હવા રાખ તણે કોધે મરોરે—પ્રીયમીત્ર૦
 આવા જમલ છે બ્યાઈ તણુ પુરૂષ દીકાઈ,
 સવળી બીના સમજવીરે અહી કોઈ નહી રાખઈરે,
 આ કાષ્ટ તણા તો બનાવ્યા મે વનચરોરે—પ્રીયમીત્ર૦
 બાઈ જુદો છે મારાથી, પતો નવરસ ખારથી,
 તેથી દીલગીર હું મન માઈરે ને દેણુ મનુષકો યાધરે,
 આજ તમને જોઈ હર્ષ વધ્યો છે મુજને ખરોરે—પ્રીયમીત્ર૦

(દાવરે સમદ) એરાહ.

મરુસ—અરે કમિરા સમર્થ મ દ મદદ મદદ,
 સાંભળો ને સૈવકો તણી તમે કદદ, ૧૫

(૬)

આશ અમારી પુરી કરજો વારે થઈ તરત,
પરમાત્મા પરબ્રમ પ્રભુ આકૃત કર મારી રદ

માલીની છદ.

બરાસ—કપટ કરશુ બાઈ, જો કદી આપણે તો,
ખચીત મળશે પ્યારી દીલ તેમા હશે તો,
વિનય વિકટ બધુના ખરે યાહી ચાલે,
ખચીત તેથી ધરવો જોગીનો વેશ ક્યે

(અએ કાશગમ મેરાકબી) એરાહ.

બરાસ—અયે હસાનાર માહરી હું ખોલુ કયા તુને,
હુતાવ્યે કેમ બામની તુ કયા મજે મુને ટેક
છોડીને મુજને કયા ગઘ એ હસામારી નાર,
હસાએ હસામાહરી તુવિના ન સસાર હસાં
ગલી કુચીને ગામ શહેર ખોળી મે તુને,
જ ગલે જ મલ બટકી યાક્યો ના મળી મુને હસાં

(અહો પ્યારી પુરહુ ચકચુરહુ તુજ પ્યારમાં) એરાહ.

ની—અરે દાસી પુછીએને ફકીર એનો કાણુ છે ટેક.
જને એને શાની અપીક્ષા, (૨)
હસા હસા, એને શુ એવાણુ છે અરેં

(૭)

(ઊંચી બામનકી) એ રાહ.

દાસી—અમે શાણાઓ ફકીર, દીલ તમારું દુખળુ શા કારણુછો દીલગીર
શુ લવો હસા હસા કાણુ હતી તમારી,
ને ઇચ્છા હોય કહી દ્યો અમને અથે કમડળ ધારી 'અમે.

(મુજ ઉપર મુજરી પીતા પાદશા જાણી) એ રાહ.

કરેતુરાવતી—મા દીલમે મારા મન થયુ વરવાને,
તમે કરને તૈયારી લગન કરવાને
મા પુર્વે જન્મનો પતિ મળ્યો છે મારો,
છે રાગકુવર તેજસ્વી સુશોભીત સારો,
જ્યા પુર્વ દેશમા કાસખાનગરી છે,
તે ચીત્રસેનનો તન નજરતો ઠરી છે

એણે મુકામ કીધો માલણુ કેરે હાટે,
ખીન્ને વજર કુમાર તેહની સાથે,
જુજ ઠેકાણુ મે કહ્યુ કરો તૈયારી,
મુજ પીતાને જઇ કહો માત અથેમારી

રાગ સદર.

દાસી—અરે આનંદ વાધ્યો મુજને મારી ધીડી,
મુજ પીતાને સમજવુ યાદધી ઢીડી,
વાધ્યો ઉમમ, અમને બેહેન બોધ તારાથી

(૮)

તારા પીતાને જઇ કહીયે, ચક્ષેને યાથી

(લાર્ઝ બહાર બાગમે) એ રાહ.

કચનીઓ—આઇ ખુશીથી નાચવા હું સભામે સંકોદરા,
બહેક બહેક બહેકી રહ્યા ગુલાબ ચપા મોગરા
આસપાસ પ્રજા સર્વ પ્રધાને બેઠા હુવા
રંગ ભરા ચમન આજ બોત એ ખીલા હુવા,
રાજ આસને ચડી કપુરસેન બેઠા હયે
નાચ ગાન તાન હુવા લાલ જન તાનહે
જોઇ સહુ રાજ સભા ખુશી મગનમેજ હુઇ.
અએ પ્રભુ તુ મહેર કર સાહે થાજે તુઇ તુઇ

(અરેદેવ કરેકસ્ત બેઠાદકા) એ રાહ.

કપુરસેન—સુણો સારધર અયે મારા પ્રધાન
થયુ દીલ પુત્રીતુ વરવા નીશાન
લઇ સેત્ય જાવોને માટે તમે,
ફકીર માળી વાસે જે ગામે બમે
અહો મેઘાડમર વાજ વળી,
ચૂંકી રાજલે બાસ ચપાકળી
નહી વખત જાવા ધા ફાગઠ યાચ,
કે 'ઇ તર્ત લાવોને સભાની માચ

(૯)

(પીલુ—દીપચદ્રી)

બરાસ—ચદ્રવદનની ચતુરાતું પ્યારી, દીપોજન દીલદાર હમારી ટેક
હુ ખસુખ માહીં આપે દિવાશો, કાન્તા શાન્તા કરનારી તુસારી ચદ્ર ૧
મધુર વચન તુજ વાડ્યો સુણતા, મીઠાશ ઉપજો મનમાની ઓનારી ચદ્ર ૨
આનદ અંગે અતી ઉભરાવી, પ્યારી પ્રેમ પુરો દીશે હમારી ચદ્ર ૩
સસાર સઘશુ બાગ મુદરતા, સરસ સાહેલી શોભે તમારી ચદ્ર ૪
કરી હાસ્ય અંગે વીનોદી વચનો, પુષ્પ મુખે ઝરતા પ્રીયા તમારી ચદ્ર ૫
આનદ અંગે વળી રાગરંગે, કહે બગુ નારોપીતમ લયગ્યોધારી ચદ્ર ૬

(અચેતલ સનમકો છોડકેકા બેકુ બાળગે) એરાહ.

પ્રધાન—જઈ તરન હુ તેડી લાવુ અચેમારા સરદાર,
સેના સમ્યં લખને જાવુ માળીને દુવાર,
મેઘાડ મરને સાજ સર્વરાજ સુખપાન,
જમાઇ લેવા જાઉં છુ ઓ મહારાજ હુ હાલ

(ચદર મુખ મૃગનેણી અમે વદીયે પરી) એ રાહ.

સાહેલીયો—ચદર મુખ મૃગનેણી અમે કસ્તુગ પરી,

પ્રામી લગન પતી બરાસરાયથી ખગી—ટેક
સાદી તહારી સૌ સહોદર દેખતા અરી,
ચિત્રસેન કુવરરાય બરાસથી કરી,
આવી સખીયો તુજ આધીને સીરપર જરી,
તનથી મનથી ધનથી આબાધાન રહો સદા
રાખમાન રીકર જરા, દીક્ષમે અરુ આશીસે

(૧૦)

રાગ—શીયાનો કનરો.

બરાસ—તારણી તરોયા તું સ્નેહથી ખ્યારી નેણુમઝાક્ષી કળાતુંગ ન્યારી
શોભીત વદની ખ્યારી લલીતા, ચક્ર પ્રભાતુ છયે ઝમકારી,
તત્પર થાવુ તરણી હવે તે દેશ છે મારામા જાવુયે નારી,
બાપને માય અરે પ્રીય મારા, મુજવિના દુ ખ પામશે

— — — બારી—નેણુ તાર

બનજારો.

બરાસ—દીન બંધુ દયાળ દુલારી, પ્રભુ સહ કરોને અમારી,—ટેક
બવદુ ખ બજન બગવાન, તુહી તુહી કૃપા નીધાન,
આ બર દરીયે દુ ખ બારી,—પ્રભુ સાજી.
તે સલ્યાને હલ્યા દીધી, દ્રુપદિને ધીરજ દીધી,
સખ ગદા પદ્મ ચક્ર ધારી—પ્રભુ સાજી.
તે તુર્સીહ દેહજ ધાર્યો, અણોક્ષય પાપી મારો,
પ્રલાદની વારે મુરાગી—પ્રભુ સાજી.
રોહીદાસને તાગમતિ હરીશ્વરતણી સાજી કૃતી,
કરો બચાવ મારો સુરારી—પ્રભુ સાજી

1

(મારા પથી તે રામ પ્રજામરે) એગહ.

અહારા વહાલા સહોદર આજરે કહુ વાત હુમાગી,
વચન કહુધુ આજરે, દુ ખ પડીયુ છે બારી—
સભાવતી દેશોરે કપુરસેન રાજન,
કપુરા તેહનીરે તેહતણી હુ તનરે મારા.

નામ છે કર્તુન માહરે લાડકવાઇ અપાર,
 બાપને હુ વહાલી ઘણી મુને બહુ લડાવે લાડરે—મારાં
 ચોળી સવાસેર કગ્તુરીરે, નીતદીન હુનેા નાહુ,
 પરણવાનુ પીતા કહે પણુ દીવમા હુ નવ ચહાડિગ,—માગં
 ચાન પુરવતુ મુજનેરે, તે મળીયો ભરથાગ,
 ચીત્રસેન રાજ તણો તે બગસ નામે કુમારરે—માગં
 પરણ્યો તે પ્રીતથીરે, સાસરે જતી હુ સાગ,
 હતુ વિમાન તે બાગી પડીયુ, બરદરીયામેજર, મારાં
 તે કથ અને હુ કામનીરે પહ્યા અરણ્યવનીર,
 સ્વામી થયો મહારો હુ ખીયોરે જે હતો બાવનવીરરે મારાં
 મુને જ્ઞાન માર નથી જે કયાથી આવી આ દામ,
 કોણુ આ દેશ કોણુ રાજવી તમે શુ છે તમાર નામરે મારાં

સર્વે—અરે શાણી શાને વિલાપ કરેછે, ટેક
 મુખને દુ ખ તો સોને પડે છે
 તુનેા શાને મુઝાઇ મરેછે અરે તુ બેનં અરે
 ધીરજ ધરને શાણી સલુણા,
 શાને દીલ ગુચાવી રડે છે અરેતુ શાને
 કાલે સવારે આવશે સ્વામી,
 શાને ડીલ ધ્રુજવી ડરે છે, અરેતુ શા

(૧૨)

(મેશ નસીબ હે સો ગયા) એ રાહ.

લાવણી

ગુણસ્વભાવ—અરે બાઈ તમે ક્યા ગયા કેમ છોડ્યો મુજથી પ્યાર,
વિખુટા ક્યા પજા અરે.
ઘડી ઘડી પર આપણુ જોડે સાથે આઆતા
પરમાત્માની સ્તુતી કરવા દીવ ઠસાઆતા
તેઇ વિચારો દીલના દીલમા આપણુ રહી યાયા,
બધુ તમારી ભાળમા નીકળ્યો કહો હસો તમે ક્યાય
કેમ આવી ન મુજપર દયા મળ્યા પ'છી તમેને નાર,
વિખુટા ક્યા પજા અરે બાઈ,

(ધરસે યાંકેન ખુદાકે લીયે લાયા મુજકુ) એ રાહ

કંસ્તુ—અરે ઓ પ્રાણનાથ વાન સુણો સત્ય કહુ,
હે નારી બન વિશેષ પુરુષમાન લેશલહુ
જોનારી ચહાય તેનો મન કામ સીધ કરે,
પુરુષ અવગ્યા છે અરે એકે નવસરે,
ધાર્યુ દીલ માગ આજના જવાય સ્વામી,
જવાને મે ન દીધા રાજ સભામાય કામી.
માટે છે, ચતુર જાણુ સરવ કર્તા જાત નારી,
૧ પ સર્વે પરમાણુ અમનાન બારી
૨ રાજવસીરાજ પુત્ર આપ સાગ,
૩ હસા હસા કરતા ફર્યા કામ ભાર,

(૧૩)

જેમ હસ આગળ કાગ જરા તોલ નાવે,
તેમ અક્ષી આગળ પુરૂષ તે પ્રમાણે કાવે
માટે નારી આગળ નરનુ શુ જોર ચાલે,
જેમ કેદખાનામાં રહ્યા ચોર મહાલે,
તેથી નારીથી તો પુરૂષ સવે નીચે જાણો,
પરંતુ નરથી ન નારી કોઈ પરમાણો,
સાન સમુદ્રો માટા એકદમ તરીયા સહી,
પીસામ વાટે ગયા માટે નારી મહોટી કહી

રાગ મજકુર

ખરાસ—હમણા હર્ષમાર્ગ હાણુ યાશે અયેનારી
નરનારીની ઉત્પત્તી, નરથી છે પ્યારી,
નરવીના નારી અદ્યમતી શુચ કરે,
આખા જન્મમાર્ગ નારી નરને આશરે,
માટે છની રહે લાખી વાત લાવ્ય ન મન,
હાંસી માધ કોઇનુ યાશે અકીવીધન

(સ્ત્રીચોકુ મનવા ધીક ધીક હે.) એરાહ

ખરાસ—સ્ત્રીચોને બાઈ ધીક ધીક છે

સસારમા અધીક શુ છે

સ્ત્રીચો

જેને સાર મે ધર્યારો,

છોડી દીધા એ અધીક છે.

સ્ત્રીચો

(૧૪)

સ સાર સાગર હુમવુ તે,
 ત્યાગ કરે તેને હીક છે સ્ત્રીયોને
 કામીજનો તે કાન ન ધરે
 આખરે તે તો રિખ છે સ્ત્રીયોને
 જોને સાર હુ જગલ રખડ્યો,
 તે કહે પુરુષોને ધીક છે સ્ત્રીયોને
 પરતુ નારીના મોહથી બચવુ,
 એ તો મૈા મુસકીવ છે સ્ત્રીયોને

(ક્યાં ચોરો પેદા ગધરૂ ન્યારે) એરાહ.

કરતુરી૦—ક્યા પ્રીનમ મારા ગયા પ્યારે, મુને નડીયા કરમ મુજ પાપ-ટેક
 વિધન પાડ્યુ આપન આપના તેથી નીપજ્યુ હુ ખ ઉતાપના,
 હતી હુ પ્યારી તે થઇ દુખન, સ્ત્રીયોની જુદ ધીકારે—ક્યા

(અએ જગલ જોગી ચરણ પડ) એરાહ.

૧૦—અરે પ્રીનમ મારા મુકીને મુજને કૈણી તરફ ચાલ્યા ?
 અધાર જગલમા, એ રસ્તા. ક્યા-આ
 મુકી અભાગણી, પ્રભુ હુ ખો બહુ આલ્યા,
 { કહેણ કાયા, હુ ક્યા ? યા આકરમ૦

(૧૫)

ગજલ. ૪

(અહીં ઓળખુ નહીં કોઈને ક્યાંથી હઉં જામીન)એરાહ.

બરાસ—અરે બધું મુજને વિપતીયો પડી છે સુણને કાન,
પ્રાણ મારા ગયા, હતા પ્રભુએ દીધી એધાણ અરે.
નાખ્યો દોરો હીરનો પખી બન્યો હું ત્યાય,
તે થકી બધું ઉડીયો આંકાશે લઈને પ્રાણ અરે.
થોડે દીવસે નૈકા આંખુ બેઠી જેમા નાર,
ધમ્મ ફરકે તેનાપર થઈ મેં કર્યું રેઠાણ અરે.
પકડ્યો નારીએ મુજને દોરી છુડાવી ત્યાય,
મુજ રૂપે ત્યા પ્રગટીયો ભાઈ સુણને જાણ અરે.
નારી એતો માહરી કપુરસેનની તે બાળ,
બને ગયા પછી શહેરમા ભાઈ કહું શુ પ્રમાણ અરે.
થોડે દીવસે બેલી પીયુ નરથી ઐશ્વર્ય નાર,
નર ધીકાર્યા માટે શખ્તો એના લાગ્યા મુજને બાણ અ.
આખર ઉધતી મુકીને હું આવીયો મધરાત,
મળવાનું વૃજને મન મેં કર્યું હતું નીરવાણ અરે.

(પ્રભુ લે ઉગારી)એરાહ.

કસ્તુરી.—પ્રભુએ મુરારી મેં દાસ તાહારી

હવે સાહેબા મહારી, કરે હું વિનતી
પતિ નાહી મળશે તો ન પ્રાણુ ખળગે,
અરે જાન જળશે ધરૂં ધ્યાન પતિ

પ્રભુ
પ્રભુ
પ્રભુ

(૧૬)

(કોવિ કરો ના અએ ભુપાળો) એગહ.

બગસ—શીકર કરના અએ તુ નારી,
 મુજમન દીલમા કાઈ નહીરે શીકર૦
 ઈશ્વર સાહે થયા મુરાગી,
 સર્વેને મેળવ્યા છે યાહીરે શીકર૦
 હવે ચલોને જઈએ વિદેશમા,
 મામાયો છે મારા જ્યાહરે શીકર૦

(ભુસીનીળ) રાગ.

બેગો—સખર સખર સખર અએ પાટવિ કુવર,
 સાબળી હુ સુખ પામ્યો તાહરી ખમર,
 દુનીયામા નામ કાડયુ છે તુનો જખર,
 આશીરવાદ માહરો છે જોડુ રહો અમર

ભગુલાલ પ્રેમવંદના પ્રગટ કરેલાં પુસ્તકો.

તારાવીજળી નાટક.	૦-૧-૦
સદર પ્રાપ્ત.	૦-૧-૦
ગજરામીર નાટકના પ્રાપ્ત.	૦-૧-૦
બરાસકસ્તુરી નાટકના પ્રાપ્ત.	૦-૨-૦
સાહબદા હાથાલાલ ઉરફે બુલબુલ કરીના પ્રાપ્ત.	૦-૨-૦
સુલભકાવળી નાટકના પ્રાપ્ત.	૦-૨-૦
ચતુર ચંદ્રશેખર અને સુદરસેનના નાટકના પ્રાપ્ત.	૦-૨-૦
શહેબદલાલ અને રાણી શોકના	
બીધવા જડી ઉરફે ચતુર મંથન.	
હલીમલી નાટકના પ્રાપ્ત.	

તે સિવાય વાર્તા કીસસાઓ તથા સરકારી
માલતી ચોપડીઓ તેના અર્થે તથા ગૃહમર્મના વૈજયંતી
મંના વીગેરે તથામ જાતના પુસ્તકો અમારે આં રાહતી
હીખતે મળતો, વૈપારી લોકોને કમીસન આકાશના પ્રાપ્ત.
અવકાર નીચેના સરનામે લખવો.

મીટી

ભગુલાલ પ્રેમવંદના પ્રગટ કરેલાં પુસ્તકો.

મુ. ગજરામીર.
